

Czas wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.

Oddzielne Nra Czasu, o ile zapas starczy, w Krakowie po 10 c., we Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 c.

Prenumerata wynosi:

Table with 3 columns: na cały rok, na kwartał, na 1 miesiąc. Rows for Poland, Austria, and other regions.

Pocztą w państwie Austriackim, Niemieckim, do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i innych państw należących do związku pocztowego.

Prenumerata przyjmuje się tylko od 1-go do ostatniego dnia w miesiącu. — Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (insety) uprasza się nadsyłać franco do Administracji Czasu w Krakowie.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

W Krakowie: Administracja „CZASU”, tudzież urzędy pocztowe. Miejscowa prenumerata mogą i które w miarę okoliczności mogłyby na ciężkie kłopoty narazić Algiercy. Należy przede wszystkim znaleźć się porozumieć; należy znaleźć przyzwoite, któryby ożywiły wzajemną przychylność, nie negal obcem nieprzyjacielskim podleganiem.

Kraków 13 maja.

Przegląd Polityczny.

Izba deputowanych obradowała wczoraj nad etatem szkół ludowych; poslowie ruscy z Galicji wbrew wykazom statystycznym utrzymywali wśród dyskusji, że za mało jest szkół z językiem wykładowym ruskim.

Dziś, jak zapowiadają dzienniki wiedeńskie, rząd wiedeński ma w Izbie projekta do dwóch ustaw w sprawie uniwersytetu czeskiego. Przedłożenie to, które przed kilku dniami Rada ministrów zatwierdziła, jest już wydrukowane.

We środę odbył Car Aleksander przegląd wojsk gwardii na polu Marsowem w obecności Carowej i całej rodziny. W ks. Włodzimierz dowodził wojskiem. Było to od wstąpienia na tron pierwsze publiczne wystąpienie Cesarza.

Wczoraj doniósł nam telegraf o wydaniu manifestu cara Aleksandra, który przypomina reformy przez ojca jego zaprowadzone, ale nie zapowiada wyrażnie nowej organizacji politycznej, kładzie zaś mocny nacisk na charakter swój samodzielnicy.

Do Pressy telegrafują z Petersburga, że reakcyjny ton manifestu cesarskiego, którego autorem jest Pobedonoscew, wywarł wielkie i przerażające wrażenie we wszystkich warstwach społeczeństwa.

Cesarz Wilhelm wrócił we środę do Berlina.

Poniżej zamieszczamy główną treść okólnika francuskiego do mocarstw europejskich z d. 9-go b. m. w sprawie tunetańskiej. Okólnik ten jest stawia w ogóle politykę francuską w tej sprawie, a najważniejsze ustępy tego aktu odnoszą się do lekkiego natrącenia o intryżach, którym bez niego, a które podburzają go przeciw Francji.

W angielskiej Izbie gmin odczytał onegdaj prezes Izby pismo Bradlauga, w którym tenże protestuje przeciw uchwalonemu przez Izbę, i pociągając je za naruszenie praw wyborców swich z Northampton.

W Izbie niżej angielskiej zapowiedział Lawson, iż w piątek wnieśli rezolucję wyrażającą, że uchwała Izby z d. 26 kwietnia tycząca się Brad-

lauga, była nielegalna. Przypominamy, że wtedy Northcote wniósł, aby Izba nieodstąpiła od roty przysięgi, a gdy upadł wniosek Davego, poparty przez Gladstona i Brighta, że Izba nie chce przeszkodzić członkowi swemu dokonać przepisanej formalności, gdyż Bradlaugh gotów złożył przysięgę, lubo nie przywiązuje do niej znaczenia, bo jako ateista nie wierzy w Boga, uchwalila Izba, że Bradlaugh ma opuścić Izbę.

Naczelnictwo torysów w Izbie wyższej dostało się margr. Salisburemu; współzawodnicy jego do tej ważnej roli parlamentarnej książę Richmond i lord Cairns sami go zalecali. Rodzinne nazwisko Salisburego jest Robert Cecil; w Izbie niższej jest naczelnikiem torysów Northcote.

Daily News dowiadują się z prywatnego, jak twierdzą, ale wiarogodnego źródła, iż policja włoska wykryła spisek na życie króla Humberta. Dwóch Włochów, z których jeden jest członkiem Internationala, jest podejrzanych o udział w tym spisku.

Jny konsul francuski w Tunisie Ronstan był onegdaj rano z kanclerzem konsulatów i naczelnym inżynierem kolei żelaznej u generała Bredarda. Generał ten udaje się w misji rządu francuskiego do Barda. Do Gonlette przybył hiszpański okręt pancerny „Saragossa.”

Voce della Verità zapewnia, że wniesiona dnia 11 b. m. do Izby deputowanych petycja przeciw projektowi ustawy o rozwodach, miała 637,000 podpisów.

Kiedy ks. Aleksander Battemberg jeździł do Berlina z podziękowaniem za koronę bułgarską, rzekł mu ks. Bismark na pożegnanie: „Tron bułgarski będzie kiedyś miłem wspomnieniem dla W. ks. Mości”. Nie możemy za prawdziwość tych słów, które wtedy obiegaly i były poczytane za złośliwy żart kanclerza niemieckiego, a które zdają się być dziś, jakoby były wróżbą. Dzienniki petersburskie podają, że wpływ na ten krok księcia bułgarskiego, który stawia aut aut: albo ustąpienie z tronu, albo ścieśnienie praw konstytucyjnych. Ale Austria nie może mieć żadnego w tem interesu, czy będzie trochę liberalizmu w kraju tak mało nawiąkiłym do życia publicznego, lub też czy energiczny zarząd spraw krajowych nie dozwoli wpływać garście ambulatoryjnych ludzi na czynności księcia; system autokratyczny, o jakim marzy ks. Aleksander, odpowiadałby raczej duchowi rządu rosyjskiego, którego staraniem siostrzenicę zmarłej carowej sędzięca tron nowy. Nord czyni dyplomację europejską odpowiedzialną za nadanie Bułgarii konstytucji nie odpowiedniej niskiemu stopniowi wykształcenia jej mieszkańców i twierdzi, że zrobiono to umyslnie, aby zamianistować opozycję przeciw rządowi rosyjskiemu w Bułgarii.

Głos upatrjuje w ostatnich wypadkach bułgarskich dzieło wiedeńskiego gabinetu, któremu kunsztynicy Bułgarii była solą w oku. Porjadok zaś twierdzi, że w tem wszystkim znać rękę Bismarka, który swoją nienawiść zasad liberalnych zaszczerpił w księciu Aleksandrze, podczas jego pobytu w Berlinie. Niemiecki kanclerz, dodaje rzeczony dziennik, każe w obcych krajach wydawać to za pomocą oficerów pruskich, czego nie może w swoim własnym dokonać. Książę Aleksander popełnił więc błąd, że swoje pojęcia o postępie chciał w Bułgarii rozkrzewiać, nastąpiło rozczarowanie. Oba dzienniki rosyjskie wątpią w prawdziwość ustępu proklamacyi księcia, mówiącej, że na zewnątrz Bułgaria jest zdykredytowana, a na wewnątrz zdeorganizowana.

Sułtan zaniechał, jak donosi Biuro koresp. zamiaru wysłania wojsk do Tunisu, wyśle tylko okręt jeden do Gonlette a wojsko do Tripolis.

Nadzieja spieszniejszego załatwienia sporu grecko-tureckiego zmniejszyła się przez to, że wymagłości Turcy pod względem finansowym grzeszą wielką przesadą. W przewidzeniu, że rychlej czy później Tesalije Grecy odstąpić wypadnie, Turcy rozpoczęła tu już oddawaną zastosowaną do tego gospodarke. Dobra rządowe wypuszczone Albańczykom w dzierżawę na lat pięć za kwotę wziętą z góry na cały czas dzierżawy, dochody

skarbowe z podatków i innych opłat zastawione na lat siedm. Turcy żąda, aby Grecya nie naruszyła tych układow, a prztem przylega na siebie tak znaczną część długu państwa Tureckiego, że odstąpienie Tesalii równałoby się sprzedaży jej za dobrą cenę. Warunki te daly zapewne powód do demonstracyi wojennej, jaką zrobiła Grecya, wydając rozkaz posunięcia większej liczby wojsk nad granicę Turcyi. Oprócz tego żąda Turcy wynagrodzenia za gmachy rządowe, gwarancji dla wyznania mahometańskiego i dopiero po załatwieniu tych spraw chce podać projekt konwencyi wojkowej.

Derwisz basza zażądał posiłków. Ruch albański nie musi być w zupełności stłumionym. Biskupa przyreńskiego wysłał Derwisz na wygnanie.

Komanduros miał zapewnienie korespondenta Standarda, że wojskowe zajęcia odstąpionych terytoriów rozpocznie się jeszcze przed końcem bieżącego miesiąca.

Bozo Petrowicz wyjechał z Cetyni do Wiednia, aby złożyć powiżnowania z okazji zaślubin następcy tronu.

KOESPONDENCYA „CZASU”

Wiedeń 12 maja.

(150-te posiedzenie Izby poselskiej).

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 15.

Po odczytaniu spisu petycji, przystąpiono do dalszego ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej, w której z kolei idzie pod obrady z etatu ministerstwa oświecenia dział wydatków na szkoły ludowe w sumie 1,759,766 złr. (o 44 złr. mniej od prelim. rząd.).

W dyskusyi pierwszy zabiera głos poseł Kowalski, aby wynurzyć zwykłe żale na uciemiężanie Rusinów przez Polaków, którego dopatruje się szczególnie w przymusowym zaprowadzaniu języka polskiego jako wykładowego w ruskich szkołach ludowych. Mowca rozwodzi się przy tej sposobności szczegółowo o sprawie ruskiej szkoły ludowej we Lwowie, o której niedawno z ławy rządowej była mowa.

Posel Dipauli przemawia w duchu dostatecznie już znanego wniosku Lienbachera, czyniąc zarazem nowożytnie europejskie ustawodawstwo w szkołach odpowiedzialnym za prad socjalistyczny, który ostatecznie jest zgodny z liberalizmem. Mowca wnosi rezolucję: „Wzywa się rząd, aby poddał ustawy o szkołach ludowych ścisłej rewizyi i wypracował projekt uwzględniający w pełnej mierze żalenia rodziców, gmin i krajów na dotychczasowe ustawy szkolne, dalej poręczone konstytucyą prawa Sejmów krajowych, tudzież silne życzenie ludności pod względem wyznaniowym, moralnym i narodowym, a wszystko to z zachowaniem granic nakreślonych §. 11 lit. i ustawy zaszczepionej z dnia 20 grudnia 1867 r. Wzywa się rząd, aby projekt na tych zasadach wniósł do Izby z jaknajwiększym przyspieszeniem sprawy.” Rezolucya dostatecznie poparta.

Tu zamknięto dyskusję. Posel Hoffer, jako jeden z mówców generalnych, obrusza się na zamknięcie dyskusyi tuż po wniezieniu tak ważnej rezolucyi. Zwalczając ją, powiada, że prawica walczy nie przeciw bezwzględności lecz przeciw równości wyznań. Ale jest coś potężniejszego od kilku petycji ze Styryi, a to potęga jest duch czasu i poczucie ludów, że z prawdziwą oświatą łączy się prawdziwa religijność. Terazżejsze zaś ustawy szkolne zmierzają do tego celu, i dlatego właśnie lud tak przywiązany jest do Monarchy, że te ustawy sankcjonował.

Posel Witeziocz jako drugi mowca generalny polemizuje przeciw wywodom preopinanta, poczem mówi o potrzebie większego uwzględnienia języka słowiańskiego w Istrii.

Poczem wspomniane powyżej wydatki przyjęto. Bez dyskusyi uchwalono odpowiadający im dział dochodów w sumie 78,255 złr. (zgodnie z preliminarnym rządowym).

Tak samo bez dyskusyi uchwalono wydatki fundacji i pomniejsze wydatki skarbowe na cele nauki i sztuki w sumie 142,909 złr. (zgodnie z prelim. rząd.) i dochody tego tytułu w sumie 1580 złr. (zgodnie z prel. rząd.), tudzież wydatki na administracyę funduszy nankowych w ilości 63,015 złr. (zgodnie z prel. rząd.) i dochody funduszy nankowych w sumie 112,753 złr. (zgodnie z prelim. rząd.).

Następuje etat ministerstwa skarbu. Pod dyskusyją idą wydatki na administracyę finansową 17,186,700 złr. (o 7,940 złr. mniej od preliminarnego rządowego).

Posel Menger przemawia za zaprowadzeniem oszczędności przez zmniejszenie instancyj w administracyi finansowej, a czyni tę propozycyę w przeciwstawieniu do upragnionego przez prawię autonomizmu w administracyi, który nie byłby z pewnością tańszy od dzisiejszego centralizmu, jak tego dowodzi przykład tych krajów, w których autonomię przeprowadzono, a w których skutkiem tego wzrosła się liczba urzędników, mianowicie także w administracyi finansowej. Mowca krytykuje dalej znaczący w porównaniu z latami poprzednimi przyrost wydatków na koszt pobierania podatków, podczas gdy dochody z nich się zmniejszają. Krytykuje dalej finansowy plan posła Hansnera, którego rezultatem wedle mowy byłaby strata 2 milionów.

Komisarz rządowy, naczelnik wydziału w ministerstwie skarbu, p. Baumgarten, prostuje dane przywzodzone przez Mangera na popacie swych wywodów.

Drugi komisarz rządowy, radca ministeryalny, p. Auerhammer dowodzi, że projektowana przez Mangera podwójna buchalterya i inne propozycye są teorią, która w ministerstwie skarbu praktycznie przeprowadzić się nie da.

Posel Sax motywuje i wnosi rezolucyę wzywającą rząd, aby sporządził spis rachowy i nieruchomy własności skarbu z podaniem wartości i t. p., tudzież spis pretensyj skarbowych do rozliczonych funduszy i dróg żelaznych.

Rezolucya dostatecznie poparta.

Na tem przerwano obrady. Koniec posiedzenia o godz. 4-tej. — Następne jutro.

NPan nadał koncepcyę namiestnictwa hr. Leopoldowi Bolesta Koziebrodzkiemu, godność podkomorzego.

NPan mianował radców sądu krajowego Karola Kamińskiego we Lwowie i Jana Strumińskiego w Tarnopolu radcami sądu wyższego lwowskiego.

Minister spraw wewnętrznych mianował konceptystę Maryana Jüttnera komisarzem policyi w Krakowie.

Sprawy zagraniczne.

Francya.

Okólnik Barthélemiiego de St. Hilaire z d. 9 maja ogłoszony w żółtej księdze, tę główną myśl podnosi, że polityka francuska pod względem Tonisu natchniona jest jedyną zasadą bezwzględnego zobowiązania, aby ustalić bezpieczeństwo Algieryi. Okólnik wymienia następnie ciągłe wypadki naruszenia wschodniej granicy Algieru i mówi: Doprowadzaliśmy cierpliwie aż do punktu, który nieraz świat w podziwieniu wyprawia. Prawda, że granica między Algierem a Tunisem nigdy nie była uregulowana, jest ona wątpliwa, jak rozgraniczenie między bejami Konstantyn; niedostatek ten musi być naprawiony. Pierwszym zadaniem wyprawy jest preto stanowcze oznaczenie granicy wschodniej; ale nioby to nie znaczyło, choćby porządek został zrobiony, jeśli kraj sąsiedni ciągle usposobiony jest nieprzyjaźnie i groźnie. Nie lekamy się żadnego najazdu prawdziwego ze strony samego beja, ale prosta przezorność zmusza

nas do czuwania nad wpływami, które go otaczają mogą i które w miarę okoliczności mogłyby na ciężkie kłopoty narazić Algiercy. Należy przede wszystkim znaleźć się porozumieć; należy znaleźć przyzwoite, któryby ożywiły wzajemną przychylność, nie negal obcem nieprzyjacielskim podleganiem. Okazywałyśmy od lat 40, że jeżeli przeszliśmy do bezpieczeństwa Algieryi francuskiej zmuszeni byliśmy żądać przeważnego stanowiska w rencyi Tunetańskiej, umielśmy szanować interesa innych narodów. Okólnik przypomina, że usposobienia rządu tunetańskiego dla Francyi nagle zmieniły się z powodów, w które wdać się byłoby rzeczą drażliwą. Prowadzona była w Tunisie zuchwała walka ze wszystkimi przedsiębiorstwami francuskimi z uporczywą złą wiarą, która sprowadziła obecny stan rzeczy. Okólnik dowodzi, że Tunis niezawisłym jest od Porty, lecz jedynie związany jest z nią pod względem religijnym; dalej, że bejowie Tunetańscy zawsze działali jako niepodlegli władcy i za takich ich uważano; przypomina, że Turcy sama za takich uważała ich, skoro w 18ym wieku uporczywie usunęła się od odpowiedzialności za piratów Berberyi. Nie można się preto dziwić, że Francya wzbrania się przyznać Portie zwierzchnictwa nad Tunisem. Dalej nadmieniamy okólnik, że Francya, gdyby uważała beja Tunetańskiego za proste go lennika, mogłaby zapytać Portę, dla czego nie przeszkodziła mu zachowywać się od dwóch lat w ten sposób wobec Francyi, jak to się działo i dla czego nie uczyniła, aby zapobiedz obecnej kryzys. Okólnik dodaje, że kryzys ta musi doprowadzić do traktatu, któryby dawał prawię przeciw naruszeniu granicy i przeciw nielegalnym knowaniom, których narzędziem albo ogólnym zbył często jest Barda. Oto dwójaki cel naszej wyprawy, i nie obawiam się powziąć, że wszędzie w Europie napotyknąmy powszechną pochwałę, tam, gdzie bezzasadne przesady nie zaciemniały myślow. Jesteśmy z całą zyczliwością dla Porty i Tunisu; wszystko, czego żądamy od beja jest, aby nie był nieprzyjacielem dla nas usposobiony. Okólnik wymienia dobrodziejstwa, jakie Tunis szawdzięca Francyi, oraz różne roboty i lepsze wia, które są przygotowane. Wszystkie narody cywilizowane odniosłyby korzyść przez urzeczywistnienie postępow francuskich; a nie nie przekładza, abymy dla Tunisu bez zawojowania go, bez walki zrobili to samo, co robimy dla Algieryi i co Anglia robi w Indjach. Jest to święta powinność, jaką wyższa cywilizacya podejmuje wobec ludów mniej wykształconych.

Rosya.

(Powieszone Kobyzew wynalazcą). St. Pet. Wied. donoszą, że członkowie wydziału aeronautyki rosyjskiego Towarzystwa technicznego rozpoczęli starania, aby model przyrządu latającego, zrobiony przez inżyniera Kobyzewa, mógł być oddany do Wydziału dla szczegółowego rozpatrzenia, ponieważ — jak się zdaje — wynalazek Kobyzewa może mieć praktyczne zastosowanie. Wynalazek ten — dodają St. Pet. Wied. — jest machiną do unoszenia się w powietrzu, której siłę stanowią systematycznie i regularnie w pewnych odstępach następujące po sobie wybuchy specjalnie przyrządzonego w tym celu dynamitu. Pomyśl tej machiny, jak upewniamy znawcy, — jest bardzo oryginalnym i w każdym razie zasługuje na uwagę.

(Rozuchy anti-żydowskie w Kiszynio-wie). Do Głosu piszą z Odessy, że 24 kwietnia (6go maja) wzięto starcie pomiędzy chrześcianami a żydami na placu Bazarnym. Kilkaście sklepów żydowskich rozbito i zrabowano, kilku żydów pobito ciężko. Powzięte środki energiczne powstrzymały rozuchy. Kilkunastu winowajców aresztowano.

Ostrożność rewolucjonistów w Rosyi. Syn Obieczestwa dowiaduje się, że jednym z głównych przepisów organizacji nihilistów jest, że każdy jej członek powinien koniecznie (pod surową karą) wracać do swojego mieszkania w pewnych prze-

Część literacko-artystyczna.

SPRAWOZDANIE

z naukowych i administracyjnych czynności Akademii, dokonanych w r. 1880/81

złożone przez

Dra J. Szujskiego, sekr. jen.

(Ciąg dalszy).

Prace naukowe ubiegłego roku odpowiadały oczekiwaniom, do których wprawiony w r. 1880/81 w szczególności naszym obywatelstwo upoważniały. Najznaczniejszą liczbę rozpraw wykazuje Wydział matematyczno-przyrodniczy, którego pamiętnik i sprawozdania są dzisiaj prawie jedyną dla prac tego rodzaju otwartą w Polsce przystanią. Dostarczono prac 32, z których przyjęto 28. W zakresie matematyki dostarczyli je pp. Franke, Kretkowski i Łazarski; w zakresie mechaniki p. Birkenmajer; w zakresie kalendaryografii czł. Karliński; meteorologii: p. Wierzbicki; fizyki: pp. Wróblewski, Fabian, Witkowski; chemii: czł. Czerniński, pp. Lachowicz, Szramm, Wispeki i Zuber; antropologii: czł. Kor. Kopernicki; anatomii patologicznej: pp. Brodowski i Kadyi; fizjologii: pp. Dogiell, Jakowski i Adamkiewicz;

z zakresu zoologii p. Wierzejski; botaniki: czł. kor. Janczewski i Rościniński i pp. Szyszylowicz i Kamiński; mineralogii: p. Krentz.

Wydziałowi historyczno-filozoficznemu przedstawiono prac 12, a mianowicie z zakresu historyi sześć pp. Bobrzyńskiego, Smolki, Piekosińskiego, Kanteckiego, T. Korzona, L. Droby; z zakresu prawa jedną czł. Fr. Zolla; z zakresu pedagogii i dydaktyki je dną p. St. Zarańskiego; z zakresu archeologii historycznej jedną sen. K. Hozzowskiego. Odsunął wydział prac trzy.

Wydziałowi filologicznemu dostarczono z zakresu lingwistyki polskiej prac sześciu: czł. L. Malinowskiego, pp. Matusiaka, Szomka, Hannusa, Bieli, Leciejewskiego; z zakresu filologii łacińskiej jednej, p. B. Kruczkiewicza; z zakresu historyi literatury i oświaty w Polsce prac trzech: pp. Wierzbowskiego, X. Piotrowicza i czł. kor. X. Polkowskiego. Odsunięto prac dwie, jedna przez autora wycofana została dla wydania gdzieś indziej.

Szczególny interes budziła niezamknięta dotąd dyskusya wszechna rozprawa czł. kor. Bobrzyńskiego p. t.: „Kwestya kmieciów w Polsce pierwotnej”, przeciwko zapatrywaniom Dra S. Smolki w jego dziele „Mieszko Stary i jego wiek.” Wziął w niej następnie udział czł. Fr. Piekosiński a badanie jednego społecznego czynnika przybrało niebawem rozmiary gruntownego rozstrząsania kwestyi pierwotnego ustroju społecznego naszej. Wniósł w nią czł. Piekosiński hipotezę organizacyi tegoż społeczeństwa za pomocą zacho-

dnego pochodzenia, chociaż jednej krwi słowiańskiej przybyłców, a poruszone pytania niepoznaczają zapewne, szczególnie przy użyciu równoległych studiów nad szczeplami ościeniami bez poważnych, na jakie materiały i konstrukcya krytyczna pozwoli, znajomość nankowa tej epoki historycznej posuwających odpowiedź.

Skoro już jesteśmy przy historyi, podnieśmy tegoroczne komisji historycznej około materiały dziejowej prace. Wyjątkowo, po raz pierwszy od początku Akademii, mogliśmy tego roku siedm na raz prowadzić wydawnictw, z których dwa pozaakademicki pokrywa fundusz, a mianowicie dr. J. Witwickiego: Historia domus profanae ad S. Barbaram tom I, fundusz a. p. Norberta Breckhaja; druk Laudów Dobrych ziem, wchodzących w serię: Monumentum Comitiorum Poloniae, fundusz p. Gustawa Ziełińskiego. W tejże serii Monumentum Comitiorum wydaliśmy dotąd dwa dyaryusze r. 1672, dyaryusz Sejmu pacificationis 1673, dwa dyaryusze konwokacyi i elekcyi Jana III r. 1674, staraniem czł. kor. Fr. Kluczyckiego. Tegoz staraniem wyszedł tom I: Acta Joannis Sobieski a wyjdzie niebawem gotowy aż do indeksu tom II obejmujący przedkrólowski naszego bohatera czasy, po których, jeżeli starczy będzie sił i zdrowia gorliwemu pracownikowi, pójdą Sobieskiego Akta królewskie, w porządku, któryby nam na rok 1884, Akta roku odsieczy Wiednia dostarczył. Skoro zamiar uświetnienia tej chlubnej rocznicy zajmuje serca ziomków, do przeszłości naszej przywiązane, nie od rzeczy może będzie przypomnieć, że z wdzięcznością przyjmujemy do

użytku (z obowiązkiem zwrotu) wszelki historycznej wartości materiał do dziejów Jana III-go, z którym albo do wydawcy p. Fr. Kluczyckiego w Krzeszowicach, albo do Akademii zgłaszać się łaskawie wypada.

Obok aktów drukuje się 2-gi tom Archiwum paryskiego do dziejów Jana III, zebrany staraniem Dra Kaz. Waliszewskiego. Do korespondencyi kardynała Hoynusza t. II przedsięwzięto dalsze archiwalne poszukiwania pp. Zakrzewski i X. Hippler. Kodeks dyplomatyczny Witolda Dra A. Prochaski wyrosły do rozmiarów pięćdziesięciu kilkoarkuszowego dzieła jest na zakończeniu. Wyjście niebawem 2-ga część kodeksu dyplomatycznego miasta Krakowa, staraniem Fr. Piekosińskiego. Jako VI tom Archiwum komisji drukuje się sprawozdanie z obrad zjazdu historycznego imienia Dingosza pod redakcyą p. p. Bobrzyńskiego i M. Sokolowskiego.

W blisko pokrewnej zadaniem komisji prawnej oba dalsze tomy: Starodawnych prawa polskiej obywateli, mieszczące Zabytki prawniczej literatury XV i XVI w. oraz Wyroki sądowe z XVI wieku są na zakończeniu. Kwestyę natury administracyjnej podniósł w komisyi Dr Kasperek, czytając rzecz: O gminie z dotknięciem bieżącej w naszym kraju kwestyi jej organizacyi.

W komisji bibliograficznej i historyi literatury prowadzono dalej prace odpowiadające zamierzonym jej programowi. Bezpośrednio po zakończeniu druku Bibliografii XIX w. Karola Estreichera rozpocznie się druk przygotowanego już katalogu druków XVII i XVIII wieku, stanowiący dalszy ciąg tyle pożytecznego, chronologicznie

uporządkowanego katalogu dzieł XVI wieku. Katalog manuskryptów Bibl. Jagiellońskiej czł. Wł. Wisłockiego już wydrukowany, zbogoceniu został włączeniem rękopisów senatu uniwersyteckiego. X. Polkowski wygotował też katalog manuskryptów kapituly krakowskiej, która, jak wiadomo najstarsze zabytki piśmienne, bo XI wieku sięgające w spuściznie świetnej swojej przeszłości posiada. Do dziejów Uniwersytetu Krakowskiego wydrukowano: Statuta roku 1604 i 1724, przygotowuje się zaś rękopis najcenniejszego do dziejów nauki zabytku: Libri diligentiarum z XV i XVI wieku. Nieznany dyalog pochwalny na śmierć Zbigniewa Oleśnickiego, najprawdopodobniej pióra Dingosza, dostarczony przez X. J. Piotrowicza wydrukowanym został wedle dwóch rękopisów Sandomirskiego i kapitulnego krakowskiego. Komisya dla historyi literatury i oświaty w Polsce przedsięwzięła nadto złożenie zupełnego zbioru humanistycznych poezyi łacińskich XV i XVI wieku w Polsce aż do czasów Jana Kochanowskiego. Zbiór ten, uszupniający to, co współcześnie robi się pod tym względem w Węgrzech i Niemczech, nie bez wartości estetycznej wobec prawdziwych talentów na ten czas przypadających, pod względem wyjaśnienia związków zachodzących między humanistami obecnymi dla historyi oświaty naszej niemały pożytek.

(Dokończenie nastąpi).

O godz. 11 miasto przybrało charakter świąteczny, sklepy zamknięto, poczem w kościele parafialnym odprawionem zostało nabożeństwo, na które...

W dniu 11 maja. Obchód zaślubin następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa dostarczył i nam nowej sposobności do objawów tego głębokiego uczucia...

Nadto na miasto liczące do siedmiu tysięcy mieszkańców nie było tyle naczyń do noszenia wody, by i ta jedna sikawka mogła być bez dłuższego przerwy czynna.

W dniu 10 maja. Obchód zaślubin następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa dostarczył i nam nowej sposobności do objawów tego głębokiego uczucia...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

W dniu 10 maja. Liczne wystrzały z moździerzy przebrzydły dziś rano mieszkańcom Gorlic...

nabożeństwie w kościele znajdowały się wszystkie stany, tak samo na nabożeństwie w synagodze.

Następnie odbył się u proboszcza X. kanonika Gruski obiad na 50 osób; podczas którego przy wystrzałach z moździerzy wznoszono toasty na pomyślność Najdostojniejszych Nowożeńców i Najjaśniejszych ich rodziców.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

W dniu 10 maja. Dzień zaślubin Arcyksięcia Rudolfa obchodzony tu wczoraj nader uroczysto nabożeństwem, bankietem, a wieczór rzęsią iluminacyi i ogniami sztucznymi wódm ogólnej radości całego ludu stolicy.

ojcowski moje serce, zdwojona została silnem wrażeniem powszechnego serdecznego udziału, w jakim cała wielka rodzina ludów mego państwa obcho-

dziła wraz z mną zaślubiny następcy tronu, ukochanego mego syna. Głęboko przeniknięty pełniem zapału okrzykami, jakie rozbrzmiewały w Wiedniu koło mojej osoby i pary następców tronu, radośnie wzruszony niezliczonymi powiśniętami, jakie ze wszystkich krajów, wszystkich sfer ludności usnie-

piśmiennie i telegraficznie dochodziły, wyrażam niżej w Mojem i Nowożeńców imieniu, za wszystkich to rozczulające dowody miłości i wierności, że ze serca płynące i do serca wnikające hołdy, za pełne świętostą festynowe urządzenia, za rozliczne czyny dobroczynności, wszelkiego rodzaju fundacye, za odpowiednie dary ślubne, za wszystko to składam wszystkim razem i każdemu z osobna najgorętsze dzięki.

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

W dniu 13 maja. (Tel.) O odrębnym piśmie cesarskim do hr. Taaffego mówi Wiener Tagblatt: „Jest to wyraz serdecznego, szczerzego, gorącego uczucia. To co jest powszechnie ludzkim, występuje w zupełności na pierwszy plan. Ten pełny heucziua Austrii brzmi w tych pięknych ustępach właściwego w swoim rodzaju objawu. Nigdzie gdzie świętości rodzinne w czci pozostają, gdzie akord czysto nastrojonych uczuć ludzkich sympatyczny budzi oddźwięk, nie zostanie zapomniane słowo cesarskie. Pismo to nazywać będą nie podziękowaniem Cesarza ale ojca. Fremdenblatt mówi: „Pismo cesarskie płynie z serca Monarchy, który wyraził swego szlachetnego sposobu myślenia żądnych nie stawia szranków, wnika ono do serc narodów, które zacierają złąd pewność, że ich uczucia znalazły radosne echo w myśli Monarchy.“

symptomat choroby, którą Rosya jest dotknięta. Wypadki te przekonały, jak dokładnem były doniesienia Czasu z Elizabetgradu, które w Wiedniu zwróciły na siebie uwagę. Drugim powodem niezadowolenia ambasady rosyjskiej jest proklamacya k. Bułgarskiego. Rzecz to tem dziwniejsza, iż właśnie wydana ona została pod wpływem i za rządów generała Ehrenrotha, którego rząd rosyjski wysłał do Sofii, jako anioła opiekunostwo młodego księcia-wasala. Ale generał Ehrenroth, fiński dziedzic z pochodzenia, jest człowiekiem w całym tego słowa znaczeniu znakomitym i wyższym, a przy tem bardzo bystrym. Zrozumiał on położenie i znał, iż obowiązkiem jego jest działać dla dobra księcia i Bułgarii. Krok ważny, godny, acz nie zwykły, który książe zrobił, jest wymierzony przeciw stronnictwu radykalno-ultra-rosyjskiemu, które istotnie nie jest czem innem, jak odnoga rosyjskiego nihilizmu. Nie więc dziwnego, że krok ten pozyskał sobie sympatyje całego cywilizowanego świata. Właśnie przybył tu w przejeździe do Sofii nowy agent dyplomatyczny rosyjski, którego p. Onbrl przedstawił wczoraj hr. Haymerlemu.

W tej chwili, w skutku wyjątkowej posuchy politycznej, sprawa tunetańska ma przywilej pierwszeństwa. Z tego, co słyszę, wnosić mogę, że Francya unikną będzie bezpośredniej aneksyi, gdyż ta przysporzyła jej tylko kłopotów już z tego powodu, że z administracyą Algeryi nie może sobie dać rady. Francya nierównie więcej dogadzać będzie protektorat, który da jej wszystkie korzyści panowania bez jego niedogodności. Co się tyczy armii francuskiej, to właśnie z powodu wyprawy tunetańskiej zapewniają mnie z dobrego i kompetentnego źródła, że wszystkie, co dzienniki opozycyjne pisały o nieporządkach i niedzielnym w wojsku, było nietylko przesadzonym, ale z gruntu nieprawdziwym. Przeciwnie, armia zrobiła wielkie postępy, a oficerowie austriacy, którzy w tym roku zwiędzieli różne korpusy wojska francuskiego, twierdzą, że nigdy nie przypuszczali, aby tak wielka różnica była na dobre, jaką zastali; zachwyceni są oni mianowicie korpusem stojącym w Tours a zostającym pod dowództwem generała Gallifé, i twierdzą, że może on iść o lepsze z armią pruską. Wyprawa tunetańska jest w istocie także tylko wyborczym manewrem: łatwe laury, nie zbyt kosztowne, uczynia rząd polarnym, dla tego zastrzeżono zatargi z Chrumirami, ale z drugiej strony rząd cofnął się przed mobilizacyą, bo ta byłaby nieopłacalna, jako zmuszająca do ofiar i niewygód, a w miejscowościach, w których mobilizacya byłaby zarządzona, niezawodnie kandydaci rządowi byłiby przepadli. Do tego zesłał Francya! Dla tego nie skorzystano z wyprawy tunetańskiej, aby przekonać się, jak funkcyonować będzie francuski aparat mobilizacyjny; złąd też strata czasu i nieco długie przygotowania, które dały powód do krzyków dziennikarskich, gdyż czterdziście tysięcy wojska przemieszczonego do wyprawy, trzeba było ściągnąć z różnych korpusów rozrzuconych po całej Francyi. Być więc może, że gdzieś tam rzecz nie odbyła się ani z pożądanym pośpiechem, ani z należytą dokładnością, ale byłoby mylnem wnosić złąd, że stan armii od 1870 r. w niemożności nie poprawił; przeciwnie powtarzam, wiem to ze strony kompetentnej, postępek jest niezaprzeczony.

Wczoraj ks. Walli obiadował u bar. Rotschilda, zwanego starożytności i zbieracza, który znany jest także w Krakowie, gdzie kilkakrotnie przebywał dla wiedzienia ciekawości. Po obiedzie był wieczór na pięćdziesiąt osób i kolacya, gdyż następcę tronu angielski stosownie do tradycyi swojego rodu obdarzony jest doskonałym smakiem i je trzy razy na dzień s'rieusement. Na wieceorze tym zwracała na siebie uwagę nie dawno do Wiednia przybyła hrabina Janowa Zamoyaska z domu księżniczka Malachow. Ks. Walli jedzie dziś do Pestu. Wczoraj był także wieczór u hrabstwa Baworowskich.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

Carem a ludem, postępek oparty o inicyatywę cesarską. Petersburgskija Wiedomosti wołają z radością, że nowy dzień zabyłszy. Z różnych okolic Południa nadchodzą ciągle doniesienia o zaburzonych przeciw żydom. Jesse Helfmanowa poroniła przed trzema dniami w więzieniu.

W dniu 13 maja. W Izbie deputowanych i w senacie złożyli wczoraj ministrowie oświadczenia, które mówią o postępie działań militarnych w Tunisie, które odbywają się prawidłowo. Plemiona niepodległe są ściśle obszczone; stan zdrowia wojska francuskiego wyborczy; karności zasługują na pochwałę. Rząd spodziewa się rychłego ukoniecznienia działań wojennych, gdyż rozpoczyna się już chwila rękowań. Oświadczenie rządu ponawia zapewnienie, że żadna myśl zaboru i zdobycy nie postąpiła; być musi dla obrony posiadłości francuskiej w kraju postać się o takie środki, których o własnej sile nie jest w stanie stworzyć. Formalna umowa będzie musiała zabezpieczyć uprawniony wpływ Francyi przeciw nieprzyjaznym ponawianiu się awantur. Sam być przekona się, że w ten sposób kwestya sporna zostanie zagadzona, gdyż Francya tylko ona obchodzi i tylko francuskie interesy wchodzi tu w grę, a o które Francya tylko ma prawo z bejem ułożyć się w duchu sprawiedliwości, umiarkowania i sumiennego szanowania prawa europejskiego. W senacie i Izbie oświadczenie to przyjęte było oklaskami. Interpelacya Cuneo o kwestyę tunetańską odroczone na dwa tygodnie.

W dniu 13 maja. Wszystkie dzienniki pochwalają oświadczenie ministerialne. Wojsko francuskie wczoraj o godzinie 10 1/2, przed południem przybyło do Manuby pod Tunisem, a Bérard zaawiadomił konsula Roustana, że stoi gotów na jego wezwanie.

W dniu 13 maja. Generał Breard miał wczoraj o godzinie 4ej po południu audyencyę u beja tunetańskiego w Barde. Breard odczytał bejowi traktat zawierający 10 artykułów, którego najważniejszym warunkiem jest, że francuski minister-ryzydent w Tunisie, będzie czwał nad wykonaniem traktatu. Bej podpisał o 8ej wieczór traktat i żądał tylko, aby francuskie nie wkroczyły do Tanisu, co zresztą nie było zamierzonym. Spotkanie miało cechę wzajemnej serdeczności. Roustan ma zostać ministrem-ryzydentem.

W dniu 13 maja. Książę Piotr Oldenburski i niebezpiecznie zachorował, (generał rosyjski, przez wydział Rady państwa, szef 4ej sekcyi kancelaryi cesarskiej, teść W. ks. Mikołajowej Mikołajewicza, liczy lat 69).

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

W dniu 13 maja. Na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu wydziału kolei żelaznych Izby deputowanych oświadczył się Rieger, Graf i Kozłowski za budowę galicyjskiej kolei transwersalnej jako kolei rządowej a przeciw umowie zawartej między rządem a Länderbankiem. Również minister handlu oświadczył się za budowę kolei kołem skarbu. Kozłowski wnosi, aby fundusz na budowę kolei uzyskać na drodze pożyczki skarbowej. Herbst i Tomaszczuk podobnie zalecają budowę tej kolei jako rządowej. W końcu wybrany został Kozłowski sprawozdawcą.

Table with financial data: Kurs pieniędzy i papierów publ. Kraków 13 Maja. Includes exchange rates for various currencies and bonds.

Table with financial data: Wiedeń 12 Maja. Obligacje państwa. Includes interest rates and prices for various government bonds.

Table with financial data: Wiedeń 13 Maja. Obligacje państwa. Includes interest rates and prices for various government bonds.

Table with financial data: Wiedeń 13 Maja. Obligacje państwa. Includes interest rates and prices for various government bonds.

Table with financial data: Wiedeń 13 Maja. Obligacje państwa. Includes interest rates and prices for various government bonds.

